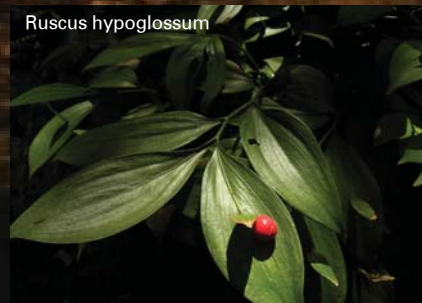

Proiect POS Mediu Axa 4
 – Elaborarea planului de management al Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița (ROSCI 0031 și ROSPA 0020 Cheile Nerei - Beușnița), beneficiar: Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara, partener; RNP -ROMSILVA – Administrația Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița RA.

Proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională.
 Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.
<http://cheilenerei.usab-tm.ro/index.html>

Nera, râul care și-a făcut un parc național

Firul Nerei este o salbă pe care se înșiruie multe nestemate naturale, unele unice: cele mai lungi chei din România, specii endemice de pești, Lacul Dracului cel misterios, care este singura cenotă din Carpați, poieni și păduri ce adăpostesc o remarcabilă lume vie, de la policromia sutelor de specii de insecte, fluturi, libelule la amfibieni rari și reptile, de la 128 de neamuri de înaripate la cele trei haite de lupi și câteva exemplare de râs, indiciu al unei biodiversități încă viguroase.

Ruscus hypoglossum

Pârșul de alun

Cascada Beușnița

Cheile Nerei au 18 km și e nevoie de mai mult de o zi pentru a le străbate. Calea „terestră” se strecoară printre păduri de foioase, ocolește pereții calcaroși, zăbovește în câteva poieni pline de flori. Au fost identificate în această zonă peste 1.000 de specii de plante, multe nu numai foarte frumoase, dar și foarte rare, cum sunt cornișorul, bujorul de pădure și unele specii de orhidee. Solii ai climei mediteraneene, alunul turcesc, liliacul, mojdreanul și scumpia, escaladează stâncăriile pe care se tolănesc, în zilele însorite, viperele cu corn.

Calea „acvatică” de vizitare presupune să aveți o barcă pneumatică și o perioadă bună din an, când debitul Nerei permite navigația. Bulboanele dătătoare de emoții alternează cu locurile adânci și ape limpezi unde, pe fundul pietros sau nisipos, puteți vedea pești foarte rari, cum este fâsa

măre, specie strict protejată, pentru că nu mai trăiește în altă parte în România.

Un asemenea patrimoniu natural trebuia protejat și, încă din 1943, Academia Română a declarat Cheile Nerei Rezervație Naturală. Timp de 70 de ani, datorită reliefului calcaros abrupt, Cheile Nerei au reprezentat o adevărată cetate care s-a autoprotejată natural, fiind accesibilă doar prin porțile de intrare dinspre Șopotul Nou sau dinspre Oravița, pe la Potoc. Acum Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița, cu o suprafață de 37.000 de hectare, cuprinde și alte splendori naturale ale Munților Aninei, precum Ochiul Beiului, Cascada Beușnița, Cascada Bigăr și mai multe pesteri valoroase.

O vacanță abia îți ajunge să vizitezi toate minunile acestei zone excepționale. Și trebuie să vă grăbiți s-o vedeți cât mai este virgină și sălbatică, pentru că este posibil

să nu mai fie mult timp așa. Cercetătorii dedicați studiului și protecției acestei zone trag semnale de alarmă. Tăierile legale și ilegale de păduri au luat amploare, braconajul și vânătoarea abuzivă decimează cele mai valoroase specii de mamifere, poluarea Râului Nera în amonte și perspectiva afectării sale de către microhidrocentrale ar putea distruge în scurt timp tot ce a creat natura în milioane de ani, tot ce au reușit să păstreze pentru noi biologii și silvicultorii patrioți în 70 de ani.

O pesteră protejată din Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița a câpătat o faimă mondială, ca loc ce păstrează fosilele primilor oameni de tip modern din Europa, Homo sapiens sapiens. Ar fi o tristă ironie ca „înțeleptul” contemporan să distrugă din neștiință, lăcomie și egoism oaza unică de natură de aici.